

Sygn. akt VII U 1063/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant p. o. prot. sądowego Katarzyna Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 roku w Lublinie

sprawy T. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty rodzinnej

na skutek odwołania T. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 15 maja 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1063/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił T. G. prawa do renty rodzinnej, podnosząc, iż z uwagi na brak wymaganego wieku oraz brak ustalonej niezdolności do pracy, nie spełnia warunków określonych w art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (a.r.).

Odwołanie od decyzji złożyła T. G. podnosząc, iż decyzja jest dla niej krzywdząca, sama wychowuje dzieci. Najmłodsza córka ukończyła 23 lata (...), a ubezpieczona skończyła 50 lat w dniu (...)r., kwestią sporną są dwa dni, których brakuje aby otrzymać rentę po zmarłym mężu (k. 2).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie (k. 3).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Mąż wnioskodawczyni Z. G. zmarł (...) r.

W dniu 24 kwietnia 1992 r. żona zmarłego T. G. ur. (...) złożyła wniosek o rentę rodzinną w imieniu własnym i małoletnich dzieci: M. G. (1) ur. (...), M. G. (2) ur. (...), a następnie M. G. (3) ur. (...)

Organ rentowy przyznał rentę rodzinną w/w osobom i była ona ustalona dla T. G. do dnia 31 maja 2010 r. (a.r.).

W dniu 7 maja 2015 r. T. G. złożyła ponownie wniosek o rentę rodzinną po zmarłym mężu, na swoją rzecz, składając oświadczenie, iż do dnia śmierci współmałżonka, małżonkowie wspólnie zamieszkiwali i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe (a.r.).

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy w dniu 15 maja 2015 r. wydał zaskarżoną decyzję.

T. G. ukończyła 50-ty rok życia w dniu (...) r., nie jest niezdolna do pracy, jej stan zdrowia jest dobry, nie leczy się w związku z żadną chorobą. Żadne z jej dzieci nie jest całkowicie niezdolne do pracy (oświadczenie – a.r., wyjaśnienia – k. 13v).

Odwołanie wnioskodawczynie nie jest zasadne.

Okoliczności faktyczne sprawy są niesporne.

Spór dotyczył odmiennej interpretacji art. 70 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z treścią ust. 1 i 2 art. 70 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.) 1. Wdowa ma prawo do renty rodzinnej jeżeli:

1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo

wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole – 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

2. Prawo do renty rodzinnej nabywa również wdowa, która osiągnęła

wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt. 2.

Z przedłożonych dokumentów wynika, że w chwili śmierci męża ubezpieczona nie miała ukończonych 50 lat życia, nie osiągnęła również tego wieku w ciągu 5 lat od chwili śmierci męża, jak również w ciągu 5 lat od zaprzestania wychowywania dziecka, o którym mowa w art. 70 ust. 2. Wnioskodawczynie nie została również uznana za niezdolną do pracy.

Wbrew stanowisku strony skarżącej ustawodawca jako granicę uprawnień wdowy do renty rodzinnej wynikającą z art. 70 ust. 2 wskazał wiek dziecka, odpowiednio 16 i 18 lat, a dodatkową przesłanką nabycia uprawnień stanowi wychowywanie tego dziecka.

Najmłodsze dziecko ubezpieczonej urodziło się (...) i wnioskodawczynie miała prawo do renty rodzinnej do 31.05.2010 r.

T. G. ur. (...) nie ukończyła 50-tego roku życia w ciągu 5 lat od zaprzestania wychowywania osób, określonych w ust. 1 pkt. 2 art. 70. Ustawodawca jako początek biegu tego terminu wskazuje osiągnięcie przez dziecko 18-roku życia i termin ten upłynął z dniem (...)

Stąd, niezależnie od sytuacji wnioskodawczynie, nie ma możliwości zmiany zaskarżonej decyzji, z uwagi na zasady współżycia społecznego, zgodnie z wnioskiem pełnomocnika skarżącej.

Z uwagi na powyższe na mocy powołanych przepisów oraz w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.